

Сад заліза

Олег Коцарев

Подалі від омріяних заток
З гори йдуть Олександра й Олександр
Упевнено заходять в сад заліза
Їм очі пестить давня арматура

І поки мова – вічно молода
І поки твориться –
Вони ведуть розмову
Та тішаться з хрустіння
Битих ламп
Іржі на імпортних кросівках

З'ясовують вузлів чавунних зміст
І між собою
Змовницьки сміються...

6 листопада. 1999 рік.